

GÁBOR MIKLÓS

N A P O L E O N

**FOLYAMODVÁNY
AZ EURÓPAI UNIÓ MINŐSÍTŐ BIZOTTSÁGÁHOZ
NAGY EMBERRÉ NYÍLVÁNÍTÁS
TÁRGYÁBAN**

**L'AN 219^{EM} DE L'ERE
REPUBLICAINE**

**Európai Unió Minősítő Bizottságának
Történelmi Albizottsága
Hadtörténeti Szekció**

Szakértői Testület: D. W. Eisenhower
Gennagyij Zsukov
Erwin Rommel

Projekt Manager: Makedón Sándor

Tárgy: Nagy emberré nyilvánítás iránti kérelem

Tisztelt Kuratórium,

Azzal a kéréssel fordulok a Nagyrabecsült Bizottsághoz, hogy engem hivatalosan nagy embernek nyilvánítani, és ezen határozatukat az Európai Közlönyben közzétenni szíveskedjenek.

Az elérni kívánt szint: világtörténelmi jelentőség.

Tevékenységi területek: polgári-adminisztratív, katonai,
jogalkotói, gazdasági

Curriculum vitae

Születéskori nevem:	Napoleone Buonare
Jelenleg használt nevem:	I. Napóleon
Születtem:	1769.09.15., Aiaccio, Korzika, Franciaország
Születésem oka:	a szokásos
Állampolgárságom:	francia
Nemzetiségem:	olasz
Vallásom:	római katolikus
Legmagasabb iskolai végzettségem:	Hadi Akadémia, Párizs
Legmagasabb polgári rangom:	a Francia Köztársaság császára
Legmagasabb katonai rangom:	tábornok
Nyelvismeretem:	francia (tárgyalási szint), olasz (társalgási szint)
Meghaltam:	1821.05.05. Longwood, Szent-Ilona, Nagy-Britannia
Elhalálozásom oka:	ismeretlen, ill. kétséges

L'an 219-iem de l'ere républicaine

Mellékletek: sa fontosabb ütközeteim jegyzéke, képmellékletek (az akkor még fel nem talált fotódokumentáció helyett) ezek hitelessége – ismerve az udvari festőket – megkérdőjelezhető.

MUNKA KÖZBEN ELSŐ KONZUL KORONBAN

,FONTOSABB ÜTKÖZETEIM JEGYZÉKE

Ez némi kiegészítéssel életrajzomnak is tekinthető

Amikor elvégeztem a Hadi Akadémiát (Ecole Militaire) 1785-ben hadnaggyá avattak. Érdekes, hogy halálom után húsz évvel volt iskolám templomában temettek el. Itt kedvenc ágyúim és puskáim között ma remekül érzem magam.

Egy vidéki kisvárosba helyeztek, ahol szűkös zsoldomból nehezen jöttem ki. 1792-ben kapitányi rangot értem el. 1793-ban mint alárendelt tisztt, az ágyúk célirányos elrendezésével sikerült kiűznöm az angol megszállókat Toulon városából. Ezzel lettem híres, ez lett a katonai karrier kezdetének „szimbóluma”. Andrej herceg a „Háború es Béké”-ben azt mondja az austerlitzi csata előtt: „Eto bűgyet moj Tulon”.

1794-ben, 24 éves koromban tábornokká léptettek elő. 1797-ben a tüzérség – civil tüntetők elleni szokatlan alkalmazásával –, levertem a királpártiak támadását a Konvent ellen (Vandemiair 13. a forradalmi naptár szerint). 60000 lázadót kergettem szét, csupán 5000 katonával. Tudtam, ha visszatér az ancien regime, szerény származásom miatt, sok jóra nem számíthatok. Ezután altábornaggyá léptettek elő, és a belföldi hadsereg főparancsnokának nevezték ki.

1796-ban megbíztak a Dél-Franciaországban állomásozó csapatok parancsnokságával, azzal az utasítással, hogy kössem le Olaszországban az osztrákok és szövetségeseik erejét. Abban az időben a fő hadszíntér Németország volt. A rajnai fronton aratott francia győzelmekről már senki sem tud semmit, az én győzelmeim az olasz fronton emlékezetesek maradtak, nem csak katonai jelentőségük, hanem ügyesen fogalmazott kiáltványaim és a hazaküldött jelentéseim miatt, amelyek megjelentek a

A RIVOLI-I CSATA

sajtó hasábjain. Hozzájárult ehhez az óriási hazaküldött zsákmány is. Egy stratégiailag érdektelen irányba, Rómába kiküldött különítmény egy fél Louvre-re való festményt szerzett. A későbbiekben is elsőrendű fontosságot tulajdonítottam a propagandának.

Csapataimat az Alpok zord és nehezen járható hágóin keresztül vezettem, mert a tengerparti utat az angol flotta tűz alatt tartotta. Az osztrákokkal szövetséges szárd királyt megadásra kényszerítettem, és Lodinál átkeltem a Pó folyón, és bevettem Milánót, és három győzedelmes ütközet után - Lonate, Salo, Brescia - elértem a fontos osztrák erődítményt, Mantuát, és Arcolénál le is győztem az osztrákokat. Rivolinál ismét győztem, és sikerült Mantovát kapitulációra kényszeríteni, és így megnyílt az út Ausztria belseje felé. A Campoformo-i békeszerződés keretében Velencét az osztrákoknak adtam, aminek az olasz hazafiak nem örültek, mert kimaradt a szintén általam alapított Cisalpin Köztársaságból.

Hazatérésemet nagy ováció és ünneplés kísérte, sőt az utcát, ahol laktam, a győzelem utcájává keresztelték át. De én még nagyobb terveket forgattam a fejemben. Rövid ideig a Hadügyminisztériumban voltam tisztviselő, így akadtam nyomára annak, hogy a bútorstílusokról elhíresült lajosok korában már gondoltak arra, hogy az ősellenség, Anglia hatalmára Indiában lehetne lesújtani. Én is egy Indiába irányuló expedíciót kezdtem szervezni. A Direktórium vezetői örültek volna annak, ha minél távolabb lennék Párizstól. Nagy flottát sikerült összekaparnom, és a katonákon kívül tudósokat is meghívtam az érdekesnek ígérkező kirándulásra. A várható felfedezések előreláthatólag hírnevemet is öregbíteni fogják. Innen is küldtem a Louvre földszintjét majdnem teljesen megtöltő szoboranyagot. Odafelé úton szerencsésen kikerültük a ránk vadászó Nelson flottáját, és kikötöttünk az egyiptomi parton. Eleinte minden jól ment. A piramisok lábánál

BESZÉDEM KATONÁIMHOZ A PIRAMISOK LÁBÁNÁL

PROCLAMATION.

Au Quartier Impérial à Schönbrunn,
le 15 Mai 1809.

HONGROIS !

L'Empereur d'Autriche, inséparable à nos traités, méconnaissant la générosité dont j'avais usé envers lui, après trois guerres consécutives, et, notamment, après celle de 1805, à situation mes armées. J'ai répondu cette injure agression : le Dieu qui donne la victoire, et qui punit l'ingrat et le parjure, a été favorable à mes armes : Je suis entré dans la Capitale de l'Autriche, et je me trouve sur Vos frontières. C'est l'Empereur d'Autriche, et non le Roi de Hongrie, qui m'a déclaré la guerre. Par Vos Constitutions, il n'aurait pu le faire sans Votre consentement : Votre système continuellement déformé et les mesures prises par Votre dernière Diète ont fait assez connaître que Votre volonté était pour la ruine de la paix.

Hongrois ! le moment est venu de recouvrer Votre indépendance. Je Vous offre la paix, l'intégrité de Votre territoire, de Votre liberté et de Vos constitutions, soit telles qu'elles ont existé, soit modifiées par Vous-mêmes, si Vous jugez que l'esprit du temps et les intérêts de Vos concitoyens l'exigent. Je ne vous rien de Vous : Je ne désire que Vous voir nation libre et indépendante. Votre union avec l'Autriche a fait Votre malheur : Vous sang a coulé pour elle dans des régions éloignées ; et Vous insérez les plus obscurs ont été continuellement en proie à ceux de ses zones barbares : Vous

Vous n'êtes qu'une province toujours servile à des passions qui Vous défont étrangers.

Vous avez des moeurs nationales ; une langue nationale : Vous Vous vantez d'une illustre et ancienne origine. Reprenez donc votre ancienne comme nation ! avec un Roi, de Votre choix, qui ne régné que pour Vous, qui réside au milieu de Vous, qui ne soit environné que de Vos Citoyens et de Vos soldats ! Hongrois, voilà ce que Vous demandez l'Europe entière, qui vous regarde : Voilà ce que je Vous demande avec elle. Une paix générale, des relations de commerce, une indépendance assurée : tel est le prix qui Vous attend, si Vous voulez être dignes de Vos Ancestres et de Vous-mêmes.

Vous ne répondrez pas ces offres libérales et généreuses ; et Vous ne voudrez pas prodiguer votre sang, pour des Princes faibles, toujours asservis à des Ministres corrompus et vendus à l'Angleterre, à cet ennemi du Continent, qui a fondé ses prospérités sur le monopole et sur nos divisions !

Rassemblez-Vous en Diète Nationale, dans les Champs de Rákóczi, à la manière de Vos ancêtres, et faites-moi connaître Vos résolutions.

NAPOLÉON.

Par l'Empereur :
Le Prince de Neuchâtel, Major-général,
ALEXANDRE.

Proclamation.

Am Isèreischen Quartier,
den 15. May 1809.

Ungarn!

Der Kaiser von Oesterreich, ungerechten seinen Traktaten, verkannte die Großmacht, mit welcher ich ihn nach drei auf einander folgenden Kriegen, zumal nach dem Kriege von 1805 behandelt hatte; er hat meine Armeen angegriffen; Ich habe diesen ungerechten Angriff begnügt. Gott, der Ober des Sieges, der den Unbarmen und den Unethischen strafft, ist meinem Waffen glänzlich gewesen: ich bin in die Hauptstadt Oesterreichs eingedrungen, und stehe auf Euren Grenzen. Der Kaiser von Oesterreich ist es, nicht der König von Ungarn, welcher mit dem Krieg erklärt hat. Nach Euren Constitutionen konnte er dieses nicht ohne Eure Einwilligung thun; Euer System, welches beständig nur darauf war, und die Wahlen regeln, welche Ihr auf Euren letzten Reichstage genommen habt, haben mir zur Genüge zu erkennen gegeben, daß Euer Wunsch für die Verheerung des Griechen war.

Ungarn! Der Augenblick ist gekommen, Eure Unabhängigkeit wieder zu erhalten. Ich biete Euch den Frieden an, die unabänderliche Selbstständigkeit Eures Gebietes, Eurer Freiheit und Eurer Constitutionen, wie sie bis jetzt bestanden, unbedingte, oder durch Euch selbst modificirt werden, wenn Ihr es für gut findet, nachdem es der Geist der Zeit oder das Interesse Eurer Mitbürger erheischen. Ich verlange nichts von Euch: Ich will Euch nur als eine freie und unabhängige Nation sehen. Eure Bereinigung mit Oesterreich hat Euer Unglück gemacht. Euer Blut hat geflossen für das, selbe in entfernten Gegenden, und Euer Gaup-Interesse wurde beständig demjenigen seiner Erbfeinde aufopfert:

Ihr werdet diese großmüthigen Anerbietungen nicht von Euch stoßen, und Euer todtbares Blut nicht verjähren wollen für schwache Güter, welche beständig belochenen Ministern unterworfen waren, denen England sein Gold gab, dieser Feind des freien Handels, welcher seinen Reichthum auf den Ackerhandel und auf unsere Zwietracht gegründet hat.

Berühmet Euch auf einem National-Rathstag, auf dem Felde von Rákóczi, nach der Art Eurer Vorfahren; und gebt mir Euren Entschluß zu erkennen.

Napoleon.

Auf Befehl des Kaisers:
der Fürst von Neuchâtel, Major-General der Armee,
Alexander.

PROCLAMATIO.

Csisári Irállasom, Schönbrunnban,
Fénykőn hav. 15-ik napján, 1809.

MAGYAROK!

Az Ausztriai Császár, megtagadván a Békességet, melyet Vélem költött, s nem gondolván azon nagy-leltéséggel, melyet már három ízben, már ismét pedig az 1805-iki északonálai háború végével, írsáta mutatván; megtagadva hadi népmel. Vízszárazem én az igazságtalan megkínádot: az Islem, ki s győzedelmekétség és a haladalmokat s birtégekét megbluntati, feresztésékké tette fegyverem; elfogaltam Ausztria Országait, és már a TI háborúkon állót diadalmas seregével. Az Ausztriai Császár, nem pedig a Magyar Király, azont Nékom hadat. Hatal Constitúciókat iszont, nem is belekedhesse véna s az a TI megseggyezéseket utált. Országoknak mindegy teak s Haza' általmára intészt egész felfutásfja, és azok a rendelések, s melyeket eliben képet az utolsó Ország gyűlésén leteték, olággá s nyitván kintattaták, hogy TI a békességnak fontartását kívánátok.

Magyarok! Eljött az a fempillanat, melyben viláslaszvehetitek régi függetlenségéteket. Fogadgyátok-e a békességet, melyet ajánlok: maraggyon-fenn egész speggyeblon Országóteket és szabadságot; maraggyon-fenn Husakóknak Constitúcióját, — akár azon állapotyúdon, s' mint addig vala, akár pedig azon változtatásokkal, s' melyeket abban TI magatok, telyes teléséteket s kényekét fészekt, az idétnek mostani környálás-szalbon képet jónak, s' ajsát polgártársaitól házfának néve telán felfüggesztetnő láfjót fogót. Sammit sem kívánok én TI-álólak: agraált tak azt akatom láni, hogy szabad és valódelgel független Nemzetéte legyeket. Az Ausztriai-való aggyezkedés volt a TI feresztéséteknak főbb oki; Ausztriaról folyt a TI vétekt maléte orfogatbas; és legkésőbb

legkésőbb nétek; és még is egy másik Elmélet, mint valódelgelatolt tartomkoyt, olyan indítók s melyléteket által igazgatitáran mind addig, melyek TI redóteket nére dégen-termafészekt voltak. Vagynak még TI-utóteket nemzeti társadon erőlteték; vagyn nemzeti Nyelvek; és dílos eredeletének régiségével mélikan dítsédelheték. Szerezzéteket most viláslan nemzeti láletetekt; légrétekt fira, s' kik valaká voltak! Viláslanak Királyt magatoknak; olyan Király, s' ki TI-eretekekt orfagyulvon, s' ki Husakóknak kebeléblon TI-köszötektet látekt, és a' ki a' TI polgártársaitól s lakó-niótekt végyanak kórel!

Magyarok! Ez az a' mit Európa Tótekt vár, mely most redótekt né; azt kívánom Tótekt Én-is: állandó, bizonyos békességet, kereskedésből szabad kövdeléteit vélem, és dítkótekt függetlenséget s békességet. Ily jutalom vár Tótekt, ha dílos Elitelétekt és önön megaklotkos málotk akartok lenni.

Nem fogjátok TI ezen jó ísándótekt eredő és a' TI saját javatokra lárgyazó ajánlataimat megvetni; nem fogjátok fordóbb házfantalánit onban véretekt olly gyenge Főjedelmekétekt, díket fúntelánit magyetekesteit Miniszterek igyeggyaték, oly Miniszterek, díket Anglia, Porópnak ezen kés-ellenétekt, dísszel díszelt, s' a' fészert a' maga gadaggyaték az aggyedut-való korekedétekt és a' mi viláslatódasainkra építet.

Gyólakerezekekt aszt áfiro Rákóczi meggétekt, díket Óseltak fókótekt íserekt; tartaték ott igaz Nemzeti Gyűlést! és adgyótekt tudomra végyetekektekt.

NAPOLÉON.

A' Csásár' parancsolatjára:
Neuchâtel, Hertog, Major-General,
SÁNDOR.

tönkrevertem a szultán mameluk csapatait, de az India felé vezető úton megakadtunk Akko erődjénél, amelyet angolok védtek, és csak a tenger felől lehetett volna bevenni. Közben azonban Nelson ráakadt hajóinkra, és megsemmisítette a flottánkat Abukirnál. Ezalatt elért a hír, hogy olaszországi hódításaimat Szuworov vezetésével az oroszok visszafoglalták. Azt is megtudtam, hogy a Direktórium hatalma gyenge lábakon áll. Tudtam, hogy vállalkozásom megbukott, de megpróbáltam ebből a kudarcból sikert kovácsolni, és csapatot-papot hátrahagyva, visszahajóztam Párizsba, ahol sikerült egy light-os vértelen puccsal megbuktatnom a kormányt, és átvennem az ország irányítását, első konzuli címmel felruházva (egyelőre).

Az első dolgom az államvezetés mellett az volt, hogy az elvesztett olaszországi területeket visszaszerezzem. Ismét a hegyi utat választottam, ahonnan nem vártak. A döntő ütközet Marengo falucska mellett volt, (Az orosz csapatok már hazamentek, Szuworov pedig már meg is halt.)

1802-ben békét kötöttem az angolokkal, hogy nyugodt körülmények között készülhessek a szigetország elfoglalására. Közben Franciaországot monarchiává szerveztem át, élére természetesen magamat állítottam. Megkoronáztattam magamat a pápával, mint az ötletadó Nagy Károly annak idején. Hivatalos címem "I. Napoleon a Francia Köztársaság császára" volt.

Összegyűjtöttem mindenféle csapatszállító bárkát, de közben hajóhadamat Nelson Trafalgarnál teljesen megsemmisítette, így az angliai invázióról le kellett mondanom. Lehet, hogy mindenképpen elmaradt volna, mert az oroszok, mint a harmadik koalíció főereje, elindult felém. Felszámoltam a boulogni tábort, és gyors menetben elindultam a Duna felé. December másodikán megütköztem az orosz-osztrák erőkkel, amelyeket elméletileg Kutuzov vezetett, de szerencsémre az

JENAI CSATA

JENA

amatőr uralkodók is beleszóltak az irányításba. A többi suszter maradjon a kaptafánál. A csata, amelyben tökéletes győzelmet arattam, Austerlitznél volt, pontosan egy évvel a koronázásom után, azóta is ez a nap a csekélyszámú bonapartista ünnepe.

Ezzel a győzelemmel nagy falatot haraptam ki a Német-Római Birodalomból, többek között Poroszország egy részét is elfoglaltam. Erre Poroszország is csatlakozott a negyedik koalícióhoz. Veszére. Három hét alatt tönkrementem a híres, de a régi rend szerint vezetett és dresszírozott porosz hadsereget, amely csak a hasonló seregek ellen volt sikeres. A döntő csata Jenánál volt. Miután Indiát nem sikerült annak idején elérnem, és flotta nélkül az anyaország elfoglalása is reménytelennek tűnt, Berlinben egész Európára vonatkozó blokádot írtam elő. Semmilyen angol áru ezentúl nem juthatott be a kontinensre. Az oroszok Poroszország megsegítésére indultak. Velük Eylaunál ütköztem meg. A csatában szokatlanul sok katonát vesztettem, az oroszok még többet, de mégis rendezetten vonultak vissza, hogy tavasszal újra folytassák. Friedlandnál találkoztak a csapataink. A győztes csata után a békét Tilsitben kötöttük meg. A tárgyaláson mindkét uralkodó – én és Sándor cár – részt vett.

Ezután Spanyolország és Portugália következett. Az Ibériai félsziget Európa azon csekély részéhez tartozott, amely nem volt nekem alávetve. Leváltottam a két királyt, és a spanyol trónra Joseph bátyámat ültettem. Hiába vezetett be haladó polgári jellegű reformokat, a mélyen vallásos, a klérus befolyása alatt álló nép ellenállt, és gerilla háborút vívott ellenem. (Gerilla spanyolul háborúcskát jelent.) A háború borzalmait egy ottani divatos festő ábrázolta (a neve sajnos nem jut eszembe). A képek rám is nagy hatást tettek, pedig elég sok szörnyűséget láttam életemben. A hivatásos hadsereget, ugyan szétvertem, de az ország nem nyugodott meg.

EYLAU-I CSATA

A spanyol félsiker felbátorította az osztrák kormányt és óriási hadsereget állított ki ellenem. Miután katonáim nagy részét Spanyolországban kellett tartanom, az osztrákok nagy túlerőben voltak, 3:1 arányban. Ennek ellenére bevettem Bécset és Wagramnál megvertem az osztrákokat. Mellesleg megfutamítottam az idejétmúlt nemesi felkelést. Felszólítottam a magyarokat, hogy szakadjanak el Ausztriától, de kiáltványomnak nem volt visszhangja. Az osztrákokkal nem csak békét, hanem szövetséget is kötöttem, és a császár hozzám adta savanyú, teenager-korú lányát. Ez kísértetiesen hasonlított a hétéves háború előtt kötött osztrák-francia szövetséghez, amelynek záloga szintén egy, férjhez adott – tragikus sorsú – királykisasszony volt.

Ha még életemben felfedezték volna a társadalmi osztályok szerepét a történelem menetében, csodálkoztam volna azon, hogy formailag különböző, de tartalmilag azonos (önök már tudják: burzsoá) ország miért nem fog össze a múltat képviselő feudális Európa ellen. De nem ez történt. Anglia volt az ellenem szerveződő számtalan koalíció fő finanszírozója és bujtogatója.

Ez volt a végzetesnek bizonyult francia-orosz konfliktus alapja is. Természetesen eszembe se jutott a végtelen ország elfoglalása, csak a hadseregét akartam megsemmisíteni. Ez eddig mindig elég volt arra, hogy előnyös békefeltételeket kényszerítsek ki. De nem így alakultak a dolgok. Az addig valaha látott legnagyobb össz-európai hadsereggel indultam el, amelyben a franciák nem is voltak többségben. A Moszkva védelmére felsorakozott orosz hadsereget nagy, alig pótolható veszteség árán Borogyinónál megvertem (a franciák - jogosan – moszkvai csataként emlegetik), és bevonultam a városba, ahonnan a lakosságot evakuálták. A fából épült város leégett. Egy elhagyott,

BOROGYÍNÓI CSATA

fából épült város, különösen, ha ott idegen katonák grasszálnak, természetesen leég. Én azt terjesztettem, hogy az oroszok maguk gyújtották fel, ez számomra politikailag előnyös volt. Moszkvában akartam megvárni, amíg a pétervári udvar békeajánlata megérkezik. Eddigi tapasztalatom szerint az egyik főváros elvesztése (Oroszországnak kettő volt belőle) és a hadsereg végzetes meggyengülése után ennek feltétlenül be kellett volna következnie. De az orosz udvar hallgatott. Valószínűleg az ország végtelen területében, a kifogyhatatlan hadrafogható emberanyagban és a lakosság támogatásában bíztak. Nem várhattam tovább, és október közepén útnak indultunk a nyugati határ felé. Ez meteorológiai szempontból túl késői időpontnak bizonyult. Nehézségeinket még az is fokozta, hogy ugyanazon, a háború által már korábban elpusztított úton kellett mennünk, amelyiken jöttünk, mert az oroszok a déli útvonalat blokkolták, és a blokádot nem volt elég erőnk áttörni. A nyomunkban járó orosz hadsereg és a be-beccsapó partizánok is súlyos veszteségeket okoztak. (A partizán szó a spanyol gerilla megfelelője.) A határig sikerült seregem maradékát elvezetnem, azután pedig szánra pattantam, hogy mihamarabb elkezdhessem új hadseregem szervezését, kivédendő a szövetségesek várható ellencsapását. A bölcs öreg hadvezér, Kutuzov hiába mondta, hogy az oroszok ne üldözzenek tovább, mert számukra már nem jelentek veszélyt, mégis orosz-osztrák-porosz csapatok vonultak fel ellenem. Az ütközet Lipcsénél három

WATERLOO-I CSATA

napig tartott, és jogosan nevezték el a „népek csatájának”. Vereséget szenvedtem, és nem maradt számottevő haderő Párizs védelmére. A Koalíció el is foglalta Párizst, és én miután ünnepélyesen elbúcsúztam hű katonáimtól, lemondtam a császári trónról, és áttettem székhelyemet Elba szigetére, amelyet a Bécsi Kongresszus tartózkodási helyemül jelölt ki. Innen figyeltem a hazai fejleményeket.

Amikor megéreztem, hogy a trónra ültetett Bourbon király nem túl népszerű, merész lépésre szántam el magam. Egy maroknyi katona kíséretében elhagytam az aprócska szigetet, és elindultam Franciaország visszahódítására. Nem találtam ellenállásra. Az ellenem küldött ezredek – mind az én volt katonáim – kivétel nélkül mellém álltak, így puskalövés nélkül vonultam be Párizsba. A Bourbon király – ezidő szerint XVIII. Lajos - természetesen kereket oldott.

Nem számíthattam arra, hogy ellenségeim belenyugszanak ebbe a fordulatba, és készültem az ellencsapásra. Az volt a tervem, hogy az angolokat és a poroszokat külön-külön verem meg. Belgiumba vonultam, Brüsszel előtt Waterloonál találkoztam a Wellington vezette angol hadsereggel. Sorozatos támadásaimnak az angolok makacsul ellenálltak, és nem tudtuk őket jó állásaikból kimozdítani. Az döntötte el a szövetségesek javára, hogy még sötétedés előtt megérkeztek a friss porosz csapatok. A feltartóztatásukra elébük küldött sereget eltévedt a ködben.

MINT FOGOLY SZENT – ILONA SZIGETÉN

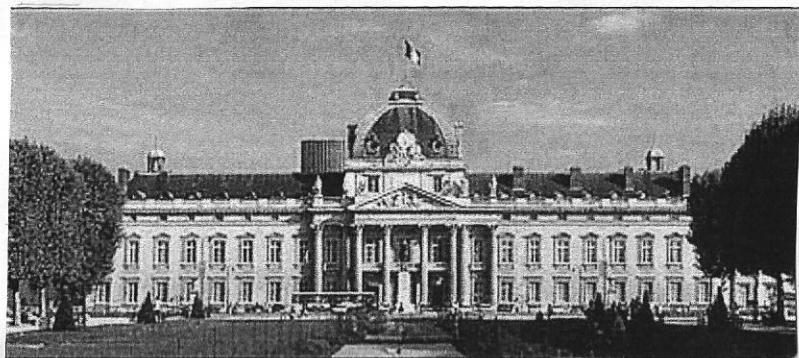
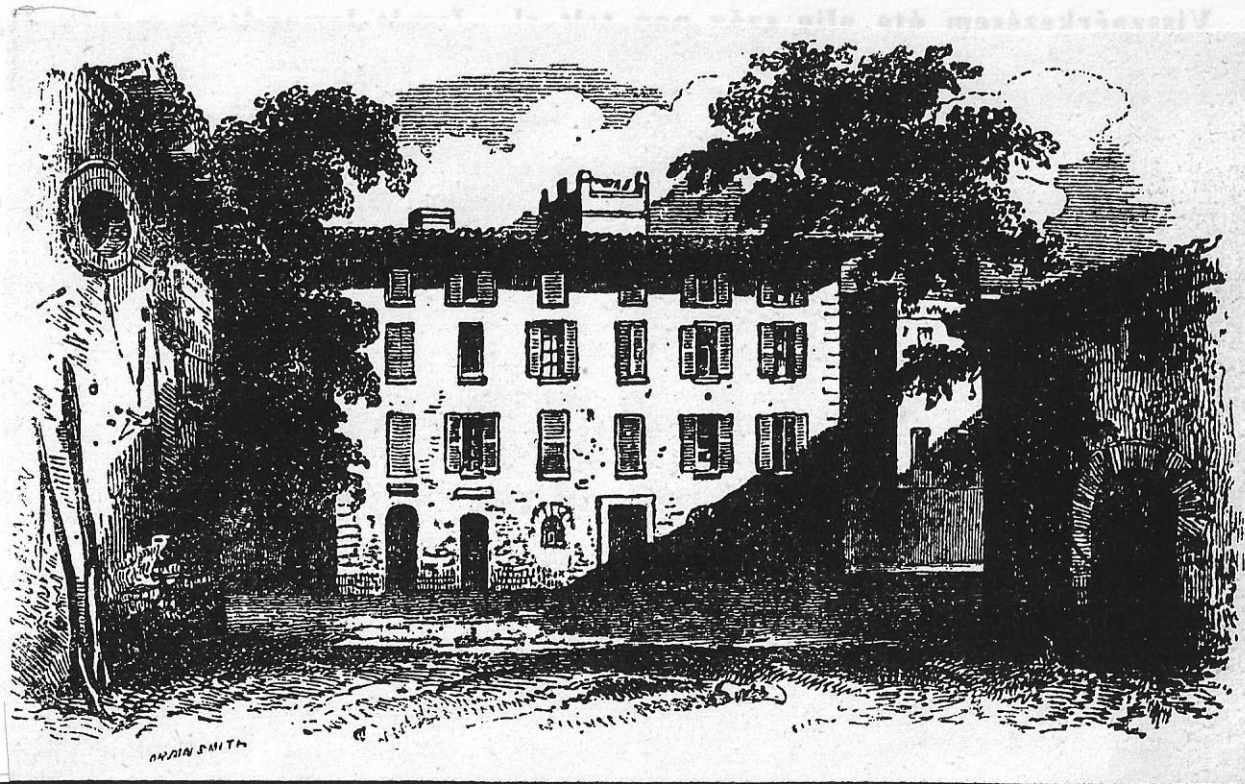
Visszaérkezésem óta alig száz nap telt el. Ismét lemondtam a trónról, és megadtam magam az angoloknak, akik Szent Ilona szigetére internáltak.

Mint fogoly, a szigeten sem tétlenkedtem. Bár aktív politikai pályám véget ért, a szigeten tollbamondott „Emlékirataim” több nyelven is megjelentek. Az érdeklődés személyem iránt egyre nőtt. A kor elvárásainak megfelelően egyre inkább, mint demokrata-liberális, a feudális rendszer harcos ellensége tűntem fel. Persze ez már halálom (1821) után alakult ki, főleg azt követően, hogy az utolsó Bourbon királyt elsöpörte az éppen aktuális párizsi forradalom. Befejezték az általam elkezdett diadalívet, holttestemet ünnepélyesen repatriálták. Hatásomnak nagy szerepe volt abban, hogy unokaöcsém a francia császári trónra ülhetett, amelyen kétszerannyi időt töltött, mint nagybátyja.

Tisztelt Minősítő Bizottság!

Remélem, hogy a becsatolt szöveges és képes dokumentumok meggyőzően bizonyítják azt, hogy érdemes vagyok a megpályázott „Nagy Ember” cím elnyerésére.

SZÜLŐHÁZAM AJACCIOBAN.

ÉCOLE MILITAIRE, RÉGI ISKOLÁM

POSTS SCRIPTUM

Az alábbiak aligha érdeklik a tisztelt Minősítő Bizottságot, de lehet, hogy az utókor figyelmét felkelti ez a pár hevenyészett sor. Katonának születni kell – tartja a tisztek között elterjedt mondás. Ergo: a katonának is vannak szülei, esetleg testvérei, netán felesége(i), sőt, talán gyerekei is Nekem mindenből kijutott, egyikből-másikból több a kelleténél.

Apám, Károly nemes, kiskeresetű ügyvéd és egy zsebkendőnyi föld birtokosa volt. Amikor kitört az ellenségeskedés a francia pártiak és a függetlenségiek között (Korzika nemrég került Franciaországhoz), atyám a francia pártiakhoz csatlakozott. 18 éves korában feleségül vette anyámat, a 13 éves Leticiát. 13 gyermekük született, 8 érte meg a felnőttkort, ezek közül én voltam a második. Testvéreimről császárkoromban bőkezűen gondoskodtam: a fiúkból királyokat csináltam, a lányokat előnyösen férjhez adtam. . . Két feleségem volt. Először egy nálam idősebb, kétgyermekes katonaözvegyet vettem el, aki szerelmi téren olyan tehetséges volt, mint én a csatatéren. Fiából katonát neveltem, amikor felnőtt, a legtöbb hadjáratomban részt vett. Leányát öcsémhez adtam feleségül. Ebből a frigyből született III. Napoleon néven ismert unokaöcsém. Nekem két gyermekem volt. Az – első – házasságon kívül egy szépséges lengyel grófnő szülte. Miután korosodó, imádott

ELSŐ FELESÉGEM JOSEPHINE

MÁSODIK FELESÉGEM MÁRIA LUJZA

feleségtől, akitől már nem remélhettem fiú utódot, elváltam, dinasztikus okból egy nála sokkal fiatalabb, ám roppant előkelő származású nőt vettem el. Ifjú nejem valóban megörvendezett egy trónörökösssel. Ám, amire a fiú hároméves lett, nem volt trón, amit örököljön

FIAM, MINT RECH SADTI HERCEG, HÚSZÉVES KORÁBAN

Milano le 27 mai 1808

Joséphine

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

mon cher Josephine
 je t'embrasse de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur
 de tout mon cœur de tout mon cœur

LEVELEM JOSEPHINE-HEZ AZ OLASZ FRONTRÓL

Joséphine!

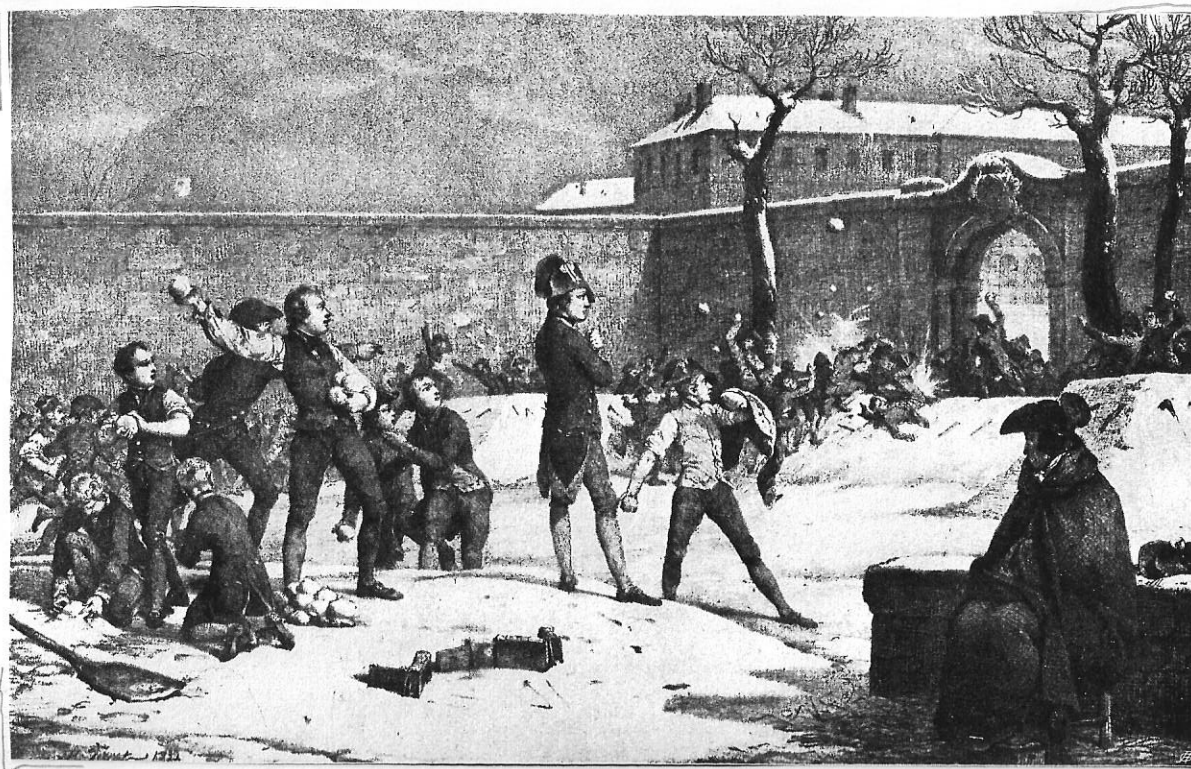
Nem kaptam tőled levelet 18-ika óta. Itt egy futár, aki 27-én indult el Párisból s nincs semmiféle válasz, semmiféle hír az én jó barátnőmtől. Elfeledett volna ő engemet? vagy nem tudná, hogy nincs nagyobb kin, mint nem kapni levelet suo dolce amore-tól. — Nagy ünnepséget rendeztek itt számomra. 5—600 csinos és elegáns alak igyekezett azon, hogy megtetszhessék nekem, de egyik sem hasonlított hozzád, egyiknek sincs az az édes hangulatos arca, mely olyan mélyen van bevésve a szívembe. Én csak téged láttalak és rád gondoltam. Emiatt szenvedhetlenné váltam és félórával azután, hogy megérkeztem, elmentem, szomorúan feküdve ágyamba és azt mondtam magamnak: ime, ime, üres az én imádott kis feleségem helye. El fogsz-e jönni? Terhességeddel hogy vagy? ah! Én szép barátnőm, jól ügyelj magadra, légy vidám és gondoskodjál egy kis mozgásról, ne aggódjál, ne legyen semminémű nyugtalanságod, utazásodat egész kis napi pihenőkkel tedd meg. Mindig azt képelem, hogy látlak téged a te kis hasacskáddal, mely igen bájos lehet! — És azok a rossz szívfájdalmak bántanak még? Isten veled, szép barátnőm, gondoldj néha arra, aki szünet nélkül rád gondol. — (Jegyzet. Joséphine akkoriban terjesztette a terhességéről szóló hírt.)

Bonaparte polgárnőnek,
 Rue chantreine No. 6 Párisban.

Bpt.

MEGSEBESÜLÉSEM REGENSBURGNÁL

HADAPRÓD KOROMBAN HÓCSATÁT VEZETEK

ÉN ELSŐ KONZULKÉNT
26 ÉVES KOROMBAN

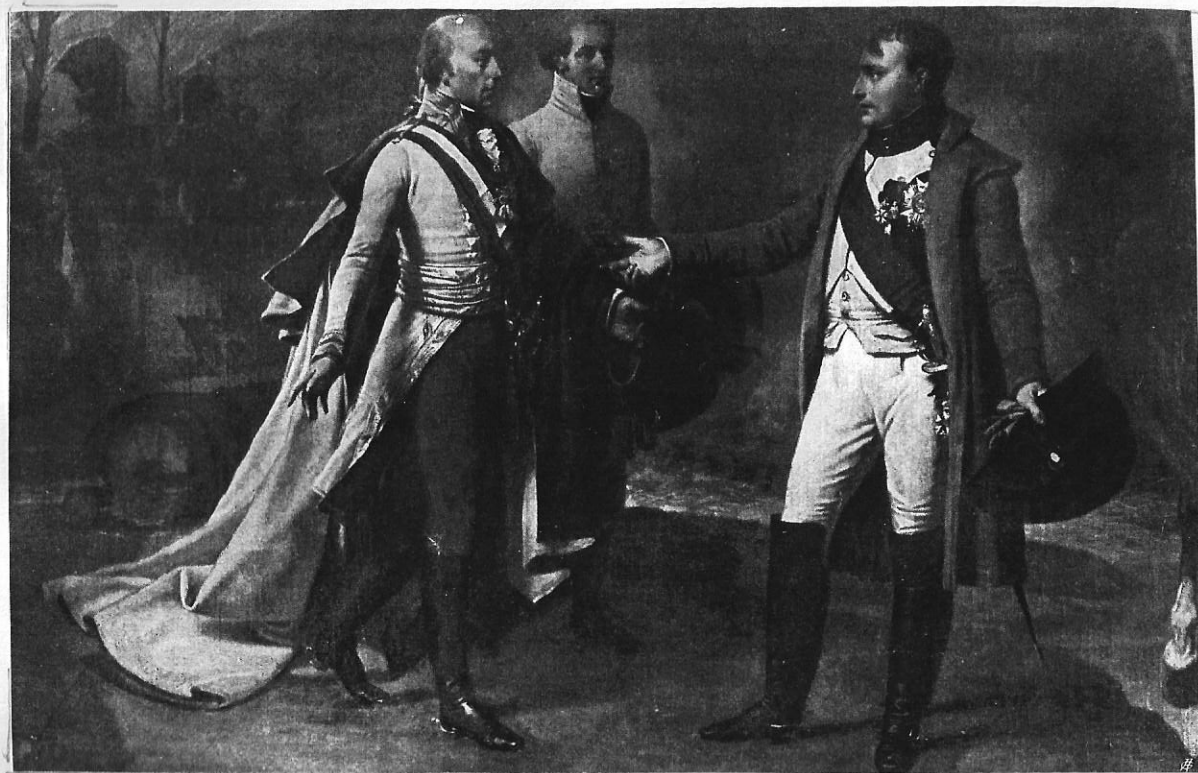
ÉN 45 ÉVES KOROMBAN

27

LÁTOGATÁSOM AZ INVALÍDUSOK KÓRHÁZÁBAN

29

TALÁLKOZÁSOM AZ OSZTRÁK CSÁSZÁRRAL AUSTERLITZ UTÁN

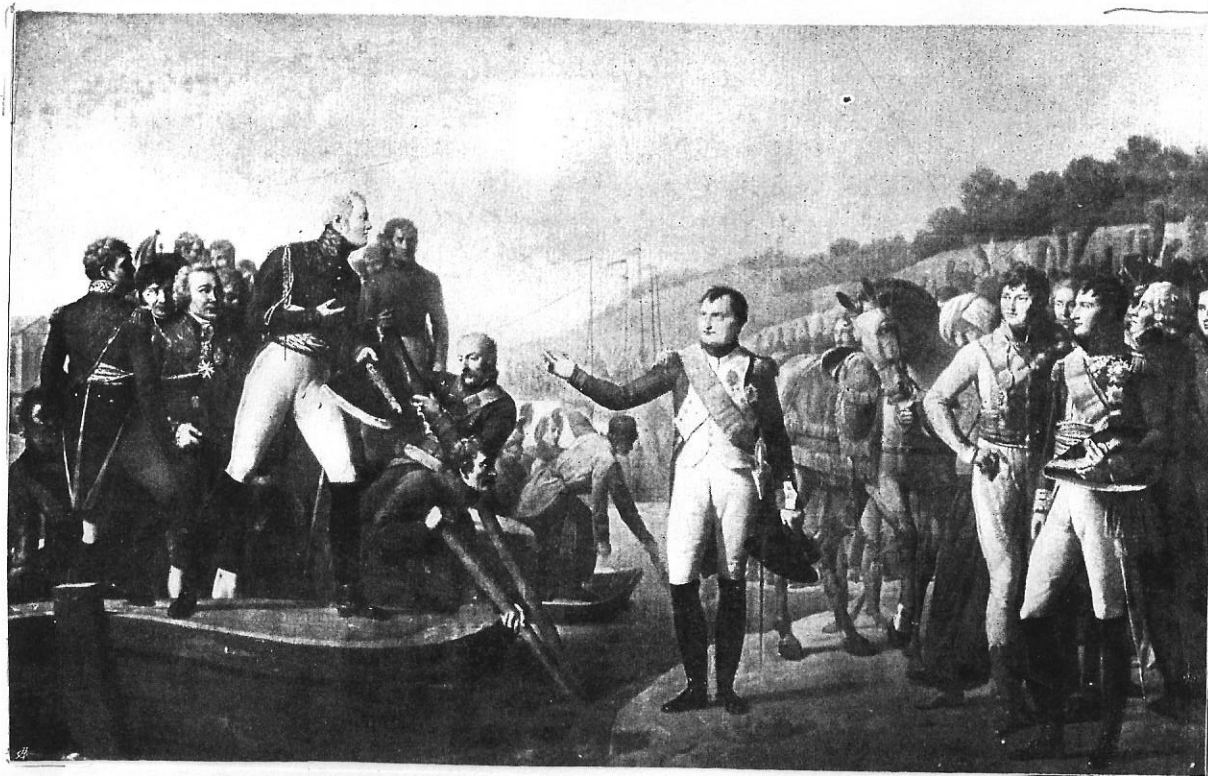
WAGRAMI CSATA

WAGRAM

FRIEDLANDI CSATA

FRIEDLAND

BÚCSÚZOM SÁNDOR CÁRTOL A TILSITI TANÁCSKOZÁS UTÁN

OROSZORSZÁGI HADJÁRAT

33 33

**ÉPÍTMÉNYEK
AMELYEKKEL
FELDÍSZÍTETTEM
SZERETETT PÁRIZSOMAT**

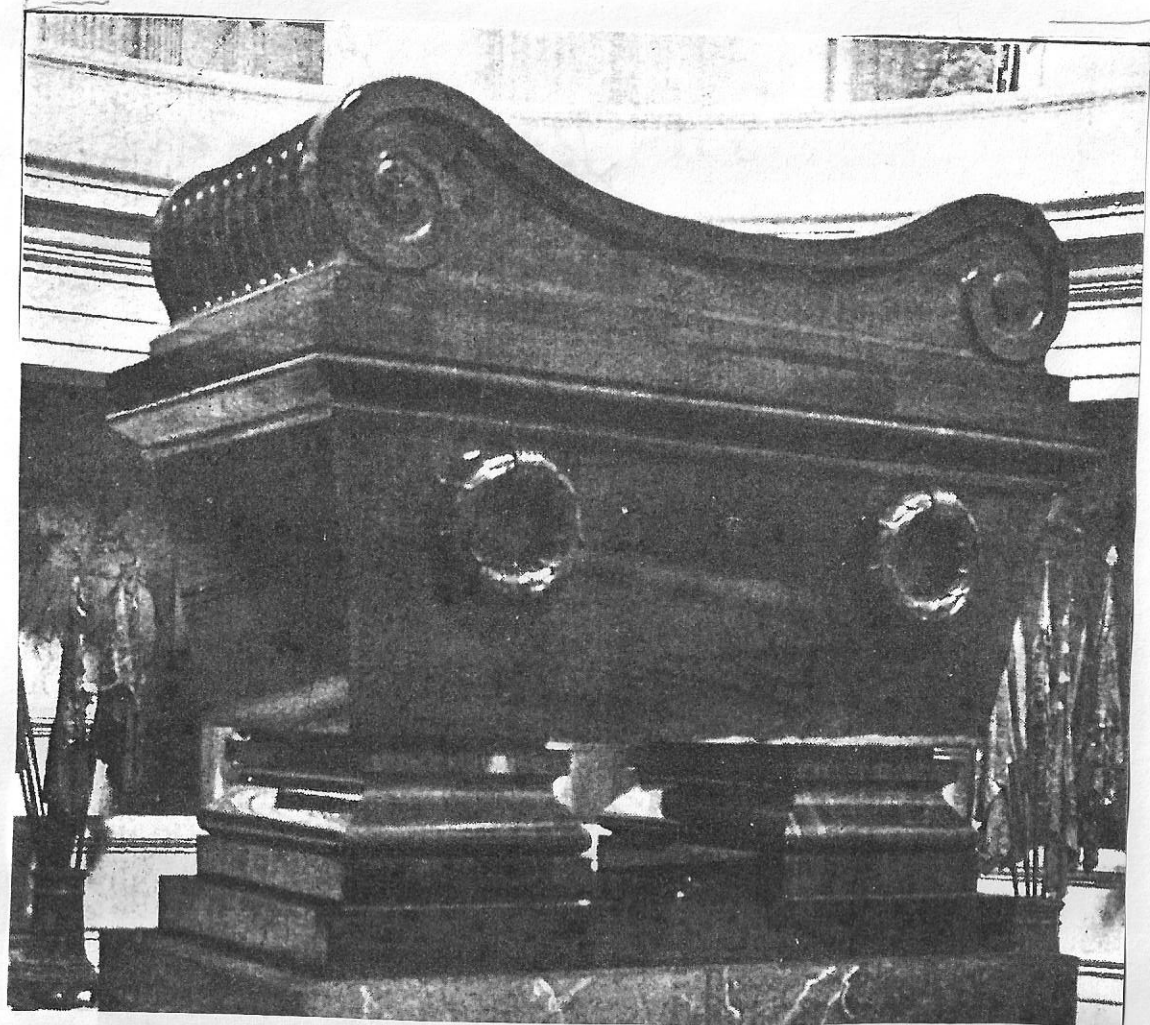
AUSTERLITZ (VENDÔME) OSZLOP
AMELYET A ZSÁKMÁNYOLT
ÁGYÚKBÓL ÖNTETTEM

ARC DE CARUSSEL

ARC DE TRIOMPHE

SZARKOFÁGOM AZ INVALIDUSOK TEMPLOMÁBAN.
MELLETTEM NYUGSZIK FIAM, AKINEK HAMVAIT
HITLER PARANCSÁRA HOZTÁK EL BÉCSBŐL
PÁRIZSBA. EZT AZ UTASÍÁSTÁST -EGYETLENKÉNT-
NEM TÖRÜLTÉK EL.